

Sretan Ti 75. Rodendan, Tata!

by [Radmila Solesa-Cetic](#) on Saturday, April 16, 2011 at 11:53am

Kolonjska voda, rokokovnik, sat, "kvalitetna" olovka, dzemper...sve to na stranu, ali kad Tvoj "Sin" Tebi napise koju rijec, to je bio najveći i najljepši poklon.

Ne znam je li ti poznat moj novi stav o zivotu i zivotu poslije, o komunikaciji jednog s drugim. Nikad o tome nismo razgovarali u Tvojih 67 ovozemaljskih godina, a trebali smo. Ja Ti, Tata, vjerujem da zivot poslije postoji. Vjerujem da si Ti moj Andeo-Cuvar. Vjerujem da mi dodes kad mi je tesko, vjerujem da se radujes kad mi je (bilo) lijepo. Vjerujem, Tata, srescemo se opet. Vjerujem, bices ponosan na svog Sina. Vjerujem da misli moje i ljubav moja do tebe dopiru. I jos zesce vjerujem kad posaljem Ljubav u eter, kad je podijelim s vasionom, da se umnozava, rasplinjuje brzo i - do tebe dopre snazno i mocno da sve prsti u tom tvom svijetu, a u ovom mom majcinsko Sunce i njezni treptaj zvijezda u mom "zutom" oku kazu - Znam, Sine...

Znam da Ti znas, Tata, ali ja hocu da cijeli svijet, i ovaj moj i taj Tvoj to znaju. Nisi mi bio poznati glumac, sportas, ni predsjednik necega pa da te drugi slave. A greska je, velika...Toliko dobrih i blagih ljudi kao Ti odu, kao da nikad nisu bili. Tata, i sto godina od danas, kad svijet bude slavio ove nase i neke im nove praznike i godisnjice, neko ce nabasati i na ove moje rijeci kojim ja slavim Tebe.

Slavim sve trenutke koji su mi tebe dali. Kad si mi kupio prvi fudbal, kad si me oblacio jutrom, ljubio za laku noc. Kad si me budio da gledamo Alija, kad si recitovao sa mnom sve reprezentacije i fudbalere svijeta. Kad si mi prvu kosarkasku loptu donio. Slavim svaki buket cvijeca koji si krisom, iz stojadinovog gepeka, vadio za Osmi Mart. Svakoju po jedan; mama, Nada i ja.

Zahvaljujem Ti se na svakoj utakmici na kojoj si me bodrio, na slobodi da studiram sto volim a ne sto je "korisno", na ljubavi za mog Senada i moju lijepu djecicu.

Zahvaljujem Ti se sto si mi dao "dobri" gen, kako mama kaze, da nije nje i Senada, ni kosulju na ledima ne bi imali. I drago mi da je tako, Tata. Do zadnjeg dana Ti si imao dusu dobrog djeteta, mogao si se obradovati i zacuditi kako samo dijete zna.

Znam da vidis al' da Ti i kazem, moj Sandro ima nas gen. Kad ga zagrlim, i Tebe grlim, Tata.

I jos nekog. Znas.

Znam da je veliki, al'kad si vec tu...pripazi mi sina, Tata.

Volim Te neizmjerne, kako samo cer oca voljeti moze.

Tvoj "Sin"